

ਜੀਐਸ ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ

ਦਵਿੰਦਰ ਚੀਮਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1996 ਦਾ CWP 9777

7 ਅਕਤੂਬਰ 1998 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ, 1965 -ਆਰ ਐਲ.ਐਸ. 2(aa), 4, 5, ਅਤੇ 5-A—'ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ' 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ—ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਵਾਧੂ ਨਹੀਂ' ਨਿਯਮ 2(ਦੇਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਕੀਮਤ' ਨਿਯਮ 5-ਏ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ—'ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ' ਅਤੇ 'ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ', ਅੰਤਰ-ਅਲਾਟੀ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੀ ਹੋਈ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਗ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ- ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਡਿਮਾਂਡ ਇੰਟਰਵਾਇਰਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ-ਅਲਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅੰਤਮ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਸਨ-ਅਲਾਟੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਗ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ - ਐਸਟੇਪਲ।

(ਡੀ.ਐਸ. ਲੌਗੀਆ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ, 1993 ਪੀ ਐੱਫ ਐਚ 54 (ਡੀਬੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ)

ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ, 1965 ਦੇ ਨਿਯਮ 2(ਦੇ ਏ), 2(ਈ), 4 ਅਤੇ 5-ਏ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ / ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਈ ਗਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਗਤ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਯਮ 5-ਏ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2(aa) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟ ਮੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਜੋ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 2(ਦੇ ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਗਲਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜੋ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪੈਰਾ 8 ਅਤੇ 9)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਮੰਗ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 11)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਡੀ.ਐਸ. ਲੌਗੀਆ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1993, ਪੀ ਐੱਡ ਐਚ 54, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ:

- (a) ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (b) ਗਿਆਨ ਜੋਤੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1992 ਪੀ ਐੱਡ ਐਚ 75, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਡੀਐਸ ਲੌਗੀਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਕੇਸ. ਗਿਆਨ ਜੋਤੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੰਗ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਤਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(ਪਰਾ 18)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ ਸੀ .

ਇੰਦਰਜੀਤ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ.ਐਸ.ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਯਮ) ਐਕਟ, 1964 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਐਕਟ') ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ? .

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਸਾਰਥਕ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਜਾਜ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਮਕਾਨ ਨੰ: 1205, ਸੈਕਟਰ 43-ਬੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟ ਨੰ. 80/IX ਮਾਪ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼, ਸੈਕਟਰ 70, ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ, ਐਸਏਐਸ ਨਗਰ, ਮੋਹਾਲੀ। ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 5 ਮਾਰਚ, 1990 ਦੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। 1,55,000 ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਲਾਟ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। 5,20,000 ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੱਤਰ ਅਨੇਕਚਰ P.2, ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 3,65,000 ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ, ਵਾਸੀ ਮਕਾਨ ਨੰ. 154, ਸੈਕਟਰ 16-ਏ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਕੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਕ ਉਪ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮਾ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਲਾਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ 29 ਅਗਸਤ, 1995 ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਤੇ 2 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 28 ਸਤੰਬਰ, 1992 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰ. 13283 ਆਫ 1991 ਡੀ.ਐਸ. ਲੋਗੀਆ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(3) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P.2 ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਜਾਜ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁ. 3,65,000 ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ, 1965 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 (ਏਏ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 5-ਏ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(4) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨੰ. 2, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਦਾ ਗੈਰ-ਮਨਜ਼ੂਰਤ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੇ ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਅਰਬਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. 1992 ਦੇ ਨੰਬਰ 14105 ਨੇ 21 ਨਵੰਬਰ, 1996 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(5) ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸਲ ਅਲਾਟੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਜਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਅਨੇਕਚਰ P.2 ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5-ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 2(ਏਏ) ਦੇ ਉਲਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਜਾਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ

ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। 3,65,000 ਉਸਨੇ ਡੀ.ਐਸ. ਲੋਗੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਟੂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮੰਗ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ। ਸੱਲੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ! ਮਾਨ, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਮਕਾਨ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸਕੱਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਨੰ. 21648 ਆਫ 1993 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਅਨੇਕਚਰ P.10 ਅਤੇ P.11 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੀ ਹੋਈ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਪੁਡਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(6) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਜਾਜ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . 1,55,000 ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝ ਨਾਲ ਕਿ ਪਲਾਟ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਡਿਫੈਂਡ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਜਾਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਲਾਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5-ਏ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 2 (ਏਏ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੀ.ਐਸ. ਲੋਗੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਨਕਿਊਰੀਅਮ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ

(1) ਜੇਟੀ 1996(5) SC 634

(2) AIR 1993P&H54

ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡੀ.ਐਸ. ਲੋਗੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਮਨਘੜਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 18 ਫਰਵਰੀ, 1994 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 1991 ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 21648 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪਲਾਟ ਧਾਰਕਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਣ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 14927 ਆਫ 1996 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। 21 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(7) ਅਸੀਂ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ; ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਹੋਵੇ। ਐਕਟ ਦਾ

ਉਦੇਸ਼. ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੇਚ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਲੀਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਬਾਦਲਾ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਲੇ-ਆਊਟ ਪਲਾਨ ਜਾਂ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਪਲਾਨ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23(1) ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 23 (2) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ। ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ। ਨਿਯਮ 2(aa) ਅਤੇ 2(ਈ), ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5-ਏ ਜੋ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ:

“2(ਏ) : ‘ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸਾਈਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਗਤ ਦੀ ਰਕਮ ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ।”

2(ਈ): ‘ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਾਈਟ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ।

4. ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ. - ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਈਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ, -

(a) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਾਈਟ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ-

(111)ਐਸ. 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ;

(11) S. 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ:

- (b) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅੰਤਿਮ ਕੀਮਤ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (c) ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਅਜਿਹੀ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ' ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਧ ਕੀਮਤ।

“5-ਏ. ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ।

- (1) ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।
- (2) ਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਗਤ ਦੀ ਰਕਮ। ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਯਮ 5-ਏ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 (ਏਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ।

(9) ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਅਨੇਕਚਰ P.2 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 2(aa) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਗਲਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜੋ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ, ਨੋਟਿਸ ਅਨੇਕਚਰ P.2 ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਮਸਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਜਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ

ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ

ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 15 ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

- (1) ਪਲਾਟ ਨੰ. 80/IX ਮਾਪ 500 ਵਰਗ ਯਦਸ. ਸੈਕਟਰ 70, ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਐਸਏਐਸ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। 1,55,000 ਪਲਾਟ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

xx xx xx

- (15) ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1964 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਕਟ/ਨਿਯਮਾਂ/ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। "

(11) ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਜਾਜ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਮੰਗ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਜਾਜ ਦੇ ਸਬ-ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਹਨ, ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ।

(12) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰੇਲੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਜੈ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3) ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਅਰਬਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ।

(13) ਬਰੇਲੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਲਾਗਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ।

ਯੂਨਿਟਾਂ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਰੋਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਬੀਡੀਏ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੇ ਬੀਡੀਏ ਨਾਲ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਲਾਟੀ ਕੇਵਲ ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਕਨੂੰਨੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦੇ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੀਡੀਏ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(14) ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਸਾਈਟਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ 1965 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ:

"ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਅਲਾਟੀ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸਮੇਤ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਹੁਡਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਸਿਸਟਮਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਈਟਾਂ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੀ।"

(15) ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਲਿਬਰਹਾਨ, ਜੇ. (ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਵਜੋਂ) ਅਤੇ ਵੀ.ਐੱਸ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜੇ. ਦੀ ਬਣੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਡੀ.ਐੱਸ. ਲੌਗੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(16) ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜੋ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਲਾਟ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੀਐਸ ਲੌਗੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟਿਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਟੈਂਡ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅੰਸ਼ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ:

“ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਸਾਈਟਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਰੂਲਜ਼, 1965 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ. 520 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਅਤੇ '500 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਦਰ ਭਾਵ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 1040 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 14105 ਆਫ 1992 ਵਿੱਚ 21 ਮਾਰਚ, 1996 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(17) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉਠਾਈ ਮੰਗ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਡੀ.ਐਸ. ਲੌਗੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਟੂ ਅਪੀਲ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਮੌਦਗਿਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡੀ.ਐਸ. ਲੌਗੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਤ ਵਿਧੀ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਕੇ.

ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ”

(18) ਡੀ ਐਸ ਲੋਗੀਆ ਕੇਸ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ 3 ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ,

- (a) ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ;
- (b) ਗਿਆਨ ਜੋਤੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸੋਸਾਇਟੀ V. ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਡੀ.ਐਸ. ਲੋਗੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਗਿਆਨ ਜੋਤੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੰਗ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਤਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣ:

“ਨਿਯਮ, 1965 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 (ਏਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੇਵਲ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਐਸ. 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿਰਫ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਕੁਆਂਟਮ ਜੰਪ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 30 ਤੋਂ ਰੁ. 255 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(19) ਡੀ.ਐਸ. ਲੋਗੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਗਿਆਨ ਜੋਤੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(20) ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਡੀ.ਐਸ. ਲੋਗੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ. 2 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

- (i) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਕੇ, ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ੰਕਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

“ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ, ਮਿਤੀ 25 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਾਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਕਢਵਾਉਣ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਗਾ ਸਗੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।”

- (ii) ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਟੂ ਅਪੀਲ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸਕੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ.ਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗਾੜਿਆ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਮਲਹੋਤਰਾ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਟੂ ਅਪੀਲ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

- (iii) ਦੂਜਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 1 ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਾਪਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

(21) ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ. ਰੰਜਨ ਧਮੀਨਾ (5), ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

- (22) ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੀਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਾਫੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਜਾਜ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਏ ਗਏ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ 'ਅਲਾਟੀ ਨੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(23) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਵੀਕੋ ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਐਸਸੀ ਮਾਲਟੇ ਜੇ.ਜੇ
ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਂਗਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ
ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।
1997 ਦਾ CWP 16098
17 ਜੁਲਾਈ, 1998

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 19—ਹਰਿਆਣਾ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1984 (1995 ਦਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੰ. 6)—ਐੱਸ. 28—ਸੋਧ